

KLIMATSKI RAČUNALNI MODELI BUDUĆNOSTI SE POČINJU RASPADATI

KLIMATSKI KULT ĆE NA KRAJU ZAVRŠITI

Za pedeset godina pisat će se akademski rasprave o klimatskom ludilu koje je nekoć prevladavalo, kaže William Happer u novoj knjizi. „Klimatske gluposti će na kraju završiti i bit će odbačene na pepeo povijesti, gdje im je i mjesto. Ali što dulje kult traje, to se više štete nanosi.“

Izvor: *The Climate Cult*

William Happer

Datum: 16. lipnja 2026.

U nastavku je izvadak iz [Canary in a Climate World: Climate Realism vs. the Net Zero Myth](https://www.amazon.com/dp/1069667218), nove knjige koja okuplja 38 klimatskih kanarinaca iz cijelog spektra znanosti, klimatologije, geologije, inženjerstva, ekonomije, medicine, prava, novinarstva, javnih politika i neovisnog istraživanja. Sljedeće poglavlje, profesor William Happer s Princetona, jedan je od mnogih poticajnih doprinosa koji razmatraju znanost o klimi, energetske politiku, Net Zero i širu raspravu o klimi. Ispunjeno je zanimljivim esejima, znanstvenim raspravama, istraživačkom analizom i poticajnim stajalištima, *Canary in a Climate World* sada je dostupan na Amazonu <https://www.amazon.com/dp/1069667218>

Za pedeset godina pisat će se akademske rasprave o klimatskom ludilu koje je vladalo kad su te kanarinske pjesme bile napisane. Nadam se da će pjesme razjasniti *Zeitgeist* ovog neobičnog razdoblja u povijesti ljudske ludosti.

Džingis-kan

Mnoge osobe s nedostatnim znanstvenim znanjem uvjerene su da je Planet Zemlja smrtno ugrožen zbog globalnog zatopljenja uzrokovanog ljudima. Ako je Planet Zemlja doista u velikoj opasnosti od ljudi, svako sredstvo za zaštitu bilo bi opravdano. Neki ekstremisti predlažu smanjivanje Zemljine populacije od osam milijardi ljudi na najviše jednu milijardu. Kako bi se to trebalo učiniti oduvijek je bilo pomalo nejasno. Džingis-kan je dobar početak napravio klanjem nekih 40 milijuna ljudi u 13. stoljeću. U naše doba princ Philip, otac kralja Charlesa III. iz Ujedinjenog Kraljevstva, **iznio je**: “Kad bih se ponovno rodio, želio bih se vratiti na Zemlju kao ubojiti virus kako bih spustio razine ljudske populacije.”

Alarmizam o klimi našeg doba zloćudnao je savezništvo nezналаčkog fanatizma, poput onoga spomenutog gore, i oportunizma: žudnje za moći, slavom i bogatstvom. Kao i sva fanatična gibanja, alarmizam o klimi nanosi veliku kolateralnu štetu, ponajviše ugledu mog vlastitog zanimanja znanosti. Darežljive istraživačke potpore vlada i privatnih zaklada stvorile su novu disciplinu “znanost o klimi”. Tradicionalne, rigorozne discipline poput atmosfarske fizike, atmosfarske kemije, meteorologije ili paleontologije brzo su se dale unovčiti preimenovavši se nekom varijantom “Centar za spašavanje planeta”. Darežljivo su nagrađene istraživačkim potporama, novim laboratorijima, profesorskim mjestima, izborima u ugledna znanstvena društva, nagradama i drugim znakovima zahvalnosti.

Stranačka linija

Ova je velikodušnost došla s uvjetima. Ako vaša istraživanja nisu pokazala da planet treba spasiti, bili biste izbačeni iz izbornog procesa. Mnogi ugledni znanstvenici nisu javno spominjali sumnje koje su imali u vezi s partijsko-internom linijom. No nekoliko njih odbilo je prihvatiti ovu novu “znanost konsenzusom” i ostalo vjerno tradicionalnom kriteriju: ***valjanost znanstvene teorije jest koliko dobro njezina predviđanja odgovaraju svim dostupnim opažanjima i koliko uspješno predviđa prethodno neopažene pojave.*** U lakonično točnim riječima Karla **Poppera**: “Sve se to može sažeti time da je *kriterij znanstvenog statusa neke teorije njezina opovrgljivost, odnosno mogućnost da se opovrgne, odnosno provjerljivost.*” Prema tom kriteriju, klimatski alarmizam nije znanstvena teorija, jer je iznio mnogo uznemirujućih predviđanja i nijedno se nije pokazalo istinitim. Naprotiv, klimatski alarmizam više nalikuje astrologiji ili znanosti kulta tereta koju je tako slikovito opisao **Richard Feynman**. **Klimatski alarmizam usredotočen je na dogmu da je “ugljični dioksid kontrolna ručica Zemljine klime”.** Ova dogma je neistina, ali zbog razuzdane propagande tijekom više od pola stoljeća danas je jednako široko prihvaćena kao što je nekad bio geocentrični svemir u doba Giordana Bruna. Godine 1600. papa Klement VIII, vršitelj dužnosti Kristove Crkve Vjere, Nade i Ljubavi, dao je Bruna spaliti živog zbog promicanja heliocentrizma i drugih ideja za koje se smatralo da su heretične. Manje od 50 godina kasnije, Galileo Galilei jedva je izbjegao istu sudbinu povukavši svoju heretičnu promidžbu heliocentrizma — da se Zemlja kreće oko Sunca, a ne *obrnuto*. Galileo, izumitelj astronomskog teleskopa, savršeno je dobro znao iz izravnog promatranja da se planeti kreću oko Sunca, te da se planetski mjeseci kreću oko planeta. Navodno je promrmljao “*eppur si muove*” (a ipak se kreće) dok su ga prijatelji, olakšani njegovom oslobađajućom presudom, žurno odvlačili od inkvizicije prije nego što bi mogao upasti u još veće nevolje. Mnogi pjevači ove zbirke, osobito oni iz akademskih krugova, prisjećat će se da su bili na meti fanatične mržnje, slične onoj koju su iskusili Bruno i Galileo, zbog toga što su tvrdili da ugljikov dioksid nije upravljačka poluga klime.

Dogma

Dogma da je CO₂ kontrolna ručka zemljine klime ima prizvuk uvjerljivosti. Slično tome, nepomična Zemlja, s nebeskim sferama koje se okreću oko nje, činilo se očitim ptolomejskim astronomima. CO₂ je staklenički plin, to jest plin koji je gotovo proziran za kratkovalno, vidljivo i gotovo vidljivo Sunčevo svjetlo, ali djelomično neproziran za dugovalno infracrveno zračenje koje izbacuje višak topline Zemlje u hladnu tamu svemira.

Staklenički plinovi ne čine mnogo da bi omeli zagrijavanje Zemlje sunčevom svjetlošću, ali lako apsorbiraju i ponovno emitiraju toplinsko infracrveno zračenje, čineći teže da Zemlja izravno sa svoje površine ispušta toplinsko zračenje u svemir, te zahtijevaju više temperature da bi se toplina uklonila, nego što bi inače bilo potrebno kada u atmosferi ne bi bilo stakleničkih plinova. **No najvažniji staklenički plin je vodena para, H₂O, a ne CO₂.** Kad se uključe učinci oblaka, voda u svim svojim fazama, vodena para, tekućina i krutina, ima mnogo veći utjecaj na prijenos zračenjem topline nego CO₂. A prijenos zračenjem samo je dio onoga što upravlja zemljinom klimom. Velike količine topline prenose se zračnim i oceanskim strujama od tropâ, gdje se apsorbira najveća količina Sunčeva zračenja, do polarnih regija, gdje se mnogo više toplinskog zračenja oslobađa u svemir, nego što se apsorbira sa Sunca.

Zapravo, klima Zemlje nema jednu jedinu kontrolnu polugu, a svi teorijski i empirijski dokazi upućuju na to da je CO₂ relativno nevažan čimbenik. **Najvažniji utjecaji na klimu Zemlje su Sunce i oblačnost.** Ni Sunce ni oblaci ne razumiju se tako dobro kao što bi trebali. Što god razumijemo, barem je 50 godina unazadila manijakalna opsjednutost stakleničkim plinovima.

Ironija

Jedna posebna ironija demonizacije CO₂ jest ta, da porast atmosferskih koncentracija CO₂ koristi životu na Zemlji. Satelitska mjerenja pokazuju jasno „zelenjenje” Zemlje, osobito u aridnim područjima, zbog skromnih porasta CO₂ do kojih je već došlo. CO₂ doista je biljna hrana, jedan od tri ključna sastojka fotosinteze: Sunčeva svjetlost, molekule vode, H₂O i molekule CO₂. **Više CO₂ pridonijelo je poljoprivrednom obilju koje je obilježilo proteklih 50 godina.**

Dijelovi establišmenta za uzbunu zbog klime razvili su se u zaštitničke iznude.

Prema [Wikipediji](#):

Zaštitnička iznuda je shema iznuđivanja, obično koju provodi kriminalna organizacija, koja iznuđuje redovite isplate od pojedinca ili skupine u zamjenu za dogovor da im se neće nauditi (ili navodno „ih zaštititi”). Prijetnja nasiljem može biti neizravno priopćena ili podrazumijevana, a može uključivati nasilje, pljačku, razvaljivanje i premetačinu, podmetanje požara, vandalizam itd. Isplate se nazivaju „novac za zaštitu” ili „naknada za zaštitu”.

Sudska su tijela preplavljena tužbama protiv tvrtki fosilnih goriva za koje se navodno godinama svjesno okrivljuje da ubijaju planet, pružajući ugljen, naftu i plin. Nije važno što su ta fosilna goriva omogućila najprosperitetnije gospodarstvo koje je svijet ikada poznao, pri čemu danas obični građani žive poput plemstva iz prošlih stoljeća.

Reket

Ne samo tvrtke, nego svaki građanin svijeta izložen je ucjenjivanju da plati za „zaštitu” od nepostojeće prijetnje uzrokovane ljudskim djelovanjem klimatskih promjena. Ovim reketom profitiraju, ili se nadaju profitirati od njih: odvjetnici tijekom suđenja, dobro plaćeni stručni svjedoci, obmanjujući masovni mediji i mnogi drugi priležnici.

Veliki priljevi sredstava za istraživanja za znanstvenike koji se prilagođavaju, učinili su teškim suprotstaviti se priči o ugroženom planetu. Svaki znanstvenik koji se usudi

progovoriti protiv kakofonije besmislica o klimatskoj prijetnji tretira se poput dr. Thomasa Stockmanna u Ibsenovoj dramskoj predstavi, *Ne neprijatelju naroda*. Umjesto da bude pohvaljen što je otkrio da je voda njegovog grada popularnog lječilišta zagađena smrtonosnim uzročnicima bolesti, dr. Stockmann i njegova obitelj su nemilosrdno izopćeni od većine građana grada, koji dobro zarađuju promičući navodne zdravstvene dobrobiti lječilišta.

Besmislice o klimi na kraju će se završiti i bit će odbačene na smetlište povijesti kamo i pripadaju. No, što se duže ta sekta nastavlja održavati, to se veća šteta nanosi. Svi bismo trebali učiniti što možemo kako bismo što prije zaustavili ludilo.

Ovaj je članak prvi put objavljen na [The Daily Sceptic](#) 13. lipnja 2026.

Profesor William Happer je emeritus profesor Cyrus Fogg Brackett na sveučilištu Princeton i istaknuti fizičar čiji rad obuhvaća atomsku fiziku, optiku i atmosfersku znanost. Član je Nacionalne akademije znanosti SAD-a i Američke akademije znanosti i umjetnosti, te suradnik Američkog fizičkog društva i Američkog udruženja za napredak znanosti.

Kaže šefica EU (od nikoga izabrana), Ursula da je inflacija posljedica klimatskih promjena - to znači da ma što se desilo loše, klimatske promjene su one koje su krive za sve (neka visi Pedro)

Cijeli narativ o klimatskim promjenama ima za cilj stvaranje opravdanja za karbonsku ili ugljičnu valutu. Ona se pak temelji na pametnim gradovima koji bi trebali mjeriti svu potrošnju struje svakog pojedinca i to matematički pretvarati u količinu CO₂ koja je izlučena, da bi se stvorila ta struja.

Tako dobivena brojka predstavlja količinu štete koju je taj određeni pojedinac počinio planetu. **Da bismo svi bili jednaki, u skladu s idejom zelenog komunizma (a u biti robovskog korporatizma), svaki čovjek bi mjesečno dobivao određenu „porciju“ ugljičnog novca na račun, kako bi svi ljudi jednako pridonosili „klimatskim promjenama“, a ne neki više, a neki manje.** Evo malog predviđanja – klimatske promjene će se nastaviti i to u smjeru zahlađenja, a ne u smjeru zatopljenja, jer smo usred tog prirodnog ciklusa. No, sve posljedice zahlađenja tumačit će se kao posljedica zatopljenja koje će biti proglašeno kao sve jače i jače. Stoga će se ljudima distribuirati sve manje i manje ugljičnog novca po glavi stanovnika, kako bi se zaustavile fantomske klimatske promjene. Krajnja ideja je već obznanjena u Europskoj uniji koja je rekla da želi za koje desetljeće (do 2050. godine) biti „ugljično neutralna“. To se zove „Zero CO₂ politika“.

No, ako ja znam dobro računati, ako se novac temelji na proizvedenom ugljiku, a ugljik se više ne proizvodi, onda bi u prijevodu politika „Zero CO₂“ značila „zero“ novca na tvom računu. I dok ovo pišem, usred ljeta 2026. godine, pamtim kako je cijelo proljeće bilo hladna jesen. Već mi je dosadno time se i baviti. Obučem debelu jaknu i izađem van na ulicu izloženu globalnom zatopljenju. U svojoj arhivi našao sam tekst iz 2023. godine, ali narativi u vijestima ionako se vrte u krug i neprekidno papagajski ponavljaju.

2023. godine „globalno zatopljenje“ je opet iznevjerilo. Dio Europe je bio pod vodom, kiše su bile dugotrajne i obilne, a za razliku od Hrvatske, u kojoj nije bilo ljudskih žrtava, u Italiji je u poplavama život izgubilo najmanje devet osoba, a trinaest tisuća ljudi je evakuirano.

U novinskom tekstu iz tog vremena je pisalo: „Nema tko se ovih dana ne pita što je to s vremenom. (Nije točno, evo ja se ne pitam). Je li proljeće ili kasna jesen, puna oborina. Zbog čega dolazi do poplava u Austriji, Italiji i Hrvatskoj, nezabilježениh u ovo doba godine? (Pa zbog toga što smo u razdoblju globalnog zahlađenja, to je bar jasno svakome tko ima koji neuron u glavi). Kakvo je to globalno zagrijavanje, kada se smrzavamo u svibnju, a i protekli su mjeseci bili hladni? (Pa eto družе, nikakvo!)

Fascinantno je i na neki način mazohistički način zabavno čitati ovakve tekstove. To je kao da se zmiju proglasi psom i onda pita „Pa kakav je to pas kad nema nogu i njuške, nego puzi po zemlji?“

ZAKLJUČKA IMA, ČINJENICA NEMA

I sada kreće klasični spin. Pa tek prije koji redak autor se zapitao kakvo je to globalno zatopljenje kad proljeća nalikuju jesenima. No iz toga nije ništa zaključio, jer je napisao i ovo: **“Mnogi tvrde da će u sljedećem desetljeću Zemlja prijeći kritični prag globalnog zagrijavanja, a države će se morati hitno i drastično odreći upotrebe fosilnih goriva“.**

Zaključak neokrnjen činjenicama. Oh, pa da, da ne zaboravimo na trenutak na transhumanizam i njegovu ekonomsku stranu zvanu tehnokracija, čija se valuta temelji na obračunu ugljika. Farbanje je išlo i dalje: “Upravo je objavljen velik, nov izvještaj o klimi kojeg potpisuju stručnjaci UN-a, Međuvladinog odbora za klimatske promjene, koji tvrde da se naš planet mijenja neobičnom brzinom. **Raste prosječna temperatura, a ukoliko se nastave koristiti ugljen, nafta i prirodni plin, do prve polovice 2030-tih temperatura će narasti za 1,5 stupanj.** Od početka industrijskog doba zemlja se već zagrijala za 1,1 stupanj, a kaos u svijetu ne dopušta brzu prilagodbu zemalja na novonastale situacije“.

Ništa od navedenog nije točno, pa čak niti da su stručnjaci IPCC-a (Međunarodnog odbora za klimatske promjene) to rekli. Naime, velik broj znanstvenika od kojih su naručeni radovi iz određenih područja proteklih su par desetljeća čak i sudski tražili da ih se makne iz potpisa potpisnika takvih izvještaja, jer su zaključci izvještaja bili u suprotnosti s podacima i zaključcima njihovih pojedinih radova.

Zato tu i nema imena i prezimena. Kužite, “stručnjaci UN-a“ su potpisali izvještaj. Kao da nije bilo dosta orwelovskog novogovora. Prava istina bi glasila: **Birokrati IPCC-a izdali su propagandu u skladu s uputama svojih gospodara koji ih plaćaju da rade na uvođenju tehnokracije.**

No rekli su ovo: „Još uvijek postoji posljednja prilika za promjenu kursa. To bi zahtijevalo da se industrijalizirane zemlje odmah udruže kako bi do 2030. godine smanjile stakleničke plinove otprilike na pola, a zatim do ranih 2050-ih potpuno prestale dodavati ugljični dioksid u atmosferu. Kad bi se poduzela ta dva koraka, svijet bi imao oko 50% šanse da ograniči zagrijavanje na 1,5 stupnjeva Celzijusa“, kaže se u posljednjem izvještaju. Uz to znanstvenici tvrde da „hodamo, a trebali bismo trčati“.

Ukidanje proizvodnje ugljičnog dioksida znači ukidanje bilo kakve proizvodnje energije i dobara. Uostalom, čak i naše hodanje stvara taj tako strašni plin, koji je zapravo temelj izmjene plinova i kruga života, pa biljke vole kad ga je što više, a mi volimo kad je što više biljaka, jer onda nema zime za hranu. I opet se spominje ta 2050. kao neki cilj već proklamiran u ciljevima EU da postane do 2050. „ugljično neutralna“. A ljudi da postanu

osiromašeni robovi dovedeni u ucjenjivački i ovisnički odnos, jer raditi ne smiju, nego se moraju oslanjati na (sve manje) dotacije korporativističke elektronski umrežene države.

A tu je i šlag za kraj koji također govori nešto značajno: „Na kraju, izvješće isto tako priznaje da će, osim postizanja neto nulte emisije što je prije moguće, biti potrebna velika upotreba tehnologije za uklanjanje ugljičnog dioksida. Znanstvenici kažu da je to realan plan da se temperatura na Zemlji vrati pod kontrolu, a zagrijavanje ispod 1.5 stupnjeva Celzijusa“, na pamet mi padaju ideje Bila Gatesa o stvaranju divovskih ventilatora koji će usisavati CO₂ iz atmosfere. Brilljantno. Za transhumanistički plan i jest.

ROMANTIČNI LJETNI SNIJEG

No ljudi su do danas (bar jedan dio) uvidjeli da ih farbaju. Snijeg im pada po glavama usred proljeća ili ljeta, a u vijestima im prijete globalnim zatopljenjem koje neće stati ako se taj isti pojedinac ne pokori fašističkim “klimatskim” zakonima.

Primjerice 8. srpnja 2025. godine posvuda je osvanula vijest za koju uopće ne sumnjam da je se također nekako može preokrenuti kao dokaz sveopćeg zatopljenja. Doduše, ne znam još kako, ali dečki će već smisliti neki sumanutu spin. Ona je glasila: „Srpanjski snijeg – U Sloveniji pao snijeg usred ljeta: Na planinama temperature na nuli“.

Očekivalo ga se i još: „na najvišim vrhovima i dalje će biti dovoljno hladno za snijeg, pa bi se ponegdje moglo nakupiti još nekoliko novih centimetara. Vremensko pogoršanje s grmljavinom koje je zahvatilo slovenske krajeve, već je u završnoj fazi, što znači da je nakon prolaska fronte došlo do dodatnog zahlađenja, a granica snježnih oborina spustila se na oko 2200 metara nadmorske visine“.

Nakon duge suše i toplotnog vala, u Španjolsku došla zima i snijeg

12.05.2023 21:37 | Autor: Hina

Španija pod snijegom u svibnju 2023. godine

Karlovcane je prije 70 godina prvo iznenadila neobično blaga zima, a onda sredinom ožujka – više od metra snijega!

KAportal.hr 16.03.2025. 20:31

“Nezapamćene snježne padavine u ovo doba godine”, Karlovački tjednik, 11. ožujka 1955. godine (digitalna.gkka.hr)

METEOROLOZI NA METI

Neki su se i razljutili na čitavu tu muljažu o globalnom zatopljenju, o čemu je svjedočio naslov: “Prijetite im! Teoretičari zavjere našli novu metu- meteorologe”.

Evo dio teksta: “Nekad pouzdana lica na vijestima, meteorolozi se sada suočavaju na internetu s prijetnjama, uvredama i klevetama teoretičara zavjere i poricatelja klimatskih promjena koji ih optužuju za lažiranje prognoze i čak utjecanje na vremenske uvjete”, piše AFP

Korisnici Twittera i drugih društvenih mreža optužili su **španjolsku meteorološku agenciju da je izazvala sušu, australsku da je izmijenila svoje termometre, a francusku da je preuveličala globalno zagrijavanje putem pogrešno postavljenih meteoroloških stanica** “Uvijek ti „teoretičari urote“. Temu mijenjaju, ali čud nikada.

No, evo što je o tome rekao jedan pametan, obrazovan i naravno potpuno normalan čovjek: „Koronavirus nije više trend. Teoretičari zavjere i poricatelji koji su prije govorili o tome sada šire dezinformacije o klimatskim promjenama“ rekao je za AFP Alexandre Lopez-Borull, predavač informacijskih i komunikacijskih znanosti na Otvorenom sveučilištu Katalonije.

Kužite, Alexandre zna. Ipak je čovjek predavač komunikacijskih znanosti, što ga čini velikim stručnjakom i za viruse i za klimu.

Dalje novinski tekst: „Španjolska meteorološka agencija (AEMET) progovorila je, za vrijeme suše i uoči lokalnih izbora, o prijetnjama svojim zaposlenicima koje su upućivane telefonski, e-mailovima i na Twitteru. 'Ubojice, kriminalci' platit ćete za ovo; 'gledamo vas' neke su od poruka. Te su poruke upućivali ljudi koji vjeruju u opovrgnutu teoriju da su tragovi kondenzacije iz aviona zapravo 'chemtrailovi' koje vlasti prskaju kako bi otrovale ljude ili stvorile vremenske nepogode. Neki su se pozivali na 'Agendu 2030', teoriju da globalne elite kuje zavjeru kako bi pokorili ljude putem covida i klimatskih politika. 'Propalice! Uništavate prirodu po nalogu proklete agende 2030', rekao je drugi korisnik Twittera. 'Vidjeli smo porast uvredljivih poruka kao rezultat teme koju smo objavili o kondenzacijskim tragovima 10.travnja', izjavila je za AFP glasnogovornica AEMET-a Estrella Gutierrez-Marco“ „Ono što nema smisla je da vrijeđaju instituciju koja stalno pazi na njihove interese, a čiji je cilj doprinijeti sigurnosti ljudi“ dodala je.

Ali ti ljudi i nisu vrijeđali instituciju „koja stalno pazi na njihove interese, a čiji je cilj doprinijeti sigurnosti ljudi“. Koliko ja vidim, vrijeđali su instituciju koja promovira globalno zatopljenje kojeg nema, a sve u korist transhumanističke agende, dok se pri tom ne želi baviti sigurnošću ljudi izloženih trovačkim aspektima geoinženjeringa koji se provodi iznad naših glava, tako da ga svi mogu vidjeti.

Nakon niza toplinskih rekorda u ožujku u jugozapadnoj Francuskoj, kritičar je na društvenim mrežama objavio da je državna nacionalna meteorološka služba precijenila zagrijavanje

oslanjajući se na očitavanja stanica u urbanim četvrtima, gdje su temperature obično više. Jedan korisnik Tvittera optužio je nizozemsku televiziju RTL Nieuws za preuveličavanje toplinskog vala krajem travnja u Španjolskoj, objavivši kao dokaz snimak zaslona koji prikazuje umjerene temperature u Costa Blanci.

Ah, te “nezapamćene” vrućine. Kako je jedna žena na plaži kraj mene rekla prijateljicama: „Cure 'aj'mo sad zapamtiti da je vruće. Da nam sljedeće godine ne mogu reći da su nezapamćene vrućine“. Pogodila je u bit. Malo pamćenja ljudima ne bi škodilo.

ŠTO MANJE UGLJIKA PO GLAVI STANOVNIKA

Da bi čovjek lakše prihvatio sumanute i besmislene mjere tiranije pod izgovorom skrbi za njegovo zdravlje, potrebno je šire programiranje populacije. U svibnju 2023. BBC je pisao o tome kako će „u bliskoj budućnosti, svi na Zemlji morati drastično smanjiti svoj životni standard kako bi spasili planetu od razornih posljedica toplog vremena“. Pomalo je to u suprotnosti s najavama Elona Muska o svijetu blagostanja i neograničenih dobara za svakog, zar ne? U seriji *Svijet budućnosti* BBC je poručio gledateljima da više nije opcija živjeti „način života sa ultra niskim emisijama ugljika“, već je to uvjet ako se planet želi spasiti od „klimatskih promjena“ koje je stvorio čovjek.

Rečeno je da se trenutno „ugljični otisak“ nekoga tko živi u razvijenom svijetu kreće od 4,46 metričkih tona godišnje u Francuskoj, pa sve do 15,43 metričkih tona godišnje u Kanadi. U SAD-u ugljični otisak prosječne osobe iznosi 14,67 metričkih tona godišnje, što je skoro osam puta više od ograničenja od dvije metričke tone godišnje koje predlaže „zeleni“ kult.

Prema BBC-ju, više metričke tone ugljičnog „otpada“, (a u biti riječ je o životodajno plinu potrebnom za rast biljaka, a i čovjeku za zdravlje, ali zašto ga se ne bi nazvalao „otpadom“ u duhu transhumanističke inverzije?) godišnje su otprilike polovina proizvodnje jednog automobila na plin u SAD-u – i ništa više. Da bi se život održao ispod te granice, automobili bi morali nestati, kao i potrošnja energije, jedenje mesa i još mnogo toga.

Životni stil prosječne osobe morao bi se dramatično promijeniti, rečeno je, kako bi se uskladio sa ultra-niskougljičnim zelenim načinom života, što bi za većinu ljudi značilo krajnje siromaštvo i bijedu, a da ne spominjemo život nalik zatvoru, gdje je vrlo malo dozvoljeno putovanja i minimalne, ako ih ima, slobode.

Drugi u zelenom kultu vjeruju da je čak i dvije metričke tone ugljičnog otiska po osobi godišnje previše, sugerirajući umjesto toga samo 1,4 metričke tone do 2040. godine i samo 0,7 metričkih tona godišnje po osobi do 2050. godine.

Bivši američki predsjednik Joe Biden pak rekao je da je umjetno blokiranje sunčeve svjetlosti odlična ideja za „hlađenje“ planeta. Javno predstavljeno izvješće Bijele kuće daje preporuku da SAD provedu nešto što je nazvano modifikacija sunčevog zračenja ili SRM, što bi promijenilo kemijski sastav atmosfere na takav način da puno manje sunčeve svjetlosti dopire do površine zemlje.

Ma je li oni to pričaju o onim nepostojećim chemtrailovima?

Odjednom će postati postojeći, koliko vidim. Ili je Bijela kuća također postala promicatelj „divlje teorije urote“?

Bidenovo klimatsko izvješće navelo je chemtrailove kao jedno od rješenja za globalno zagrijavanje. U izvješću se nalaze brojni prijedlozi za postizanje “modifikacije sunčevog zračenja“, osim samo zaštite od Sunca. Jedna od predloženih metoda uključuje baš prskanje atmosfere kemijskim aerosolima, koje inače već dvadeset godina gledamo iznad naših glava pod nazivom chemtrailovi tj. kemijski tragovi.

Establišment je prije samo nekoliko godina pokušao tvrditi daje ideja o chemtrailima besmislena i da bi samo oni blesavi „teoretičari urote“ ikada vjerovali da tako nešto postoji. U jednom tekstu se ipak „nezapamćeno“ nevrijeme predstavilo kao posljedica – sad se čvrsto držite! – odbijanja ugljične valute i kukaca za prehranu! Naviknite se na taj narativ, u godinama koje su pred nama bit će sveprisutan. Svaka kiša i vjetar bit će argument za uvođenje energetske diktature.

NATJECANJE U GLOBALNOM VRENJU

Čitajući i gledajući domaće i strane medije, skoro da nema dana da se ne govori o globalnom zagrijavanju. Možda se malo zašuti kad se smzavamo cijelo proljeće, ali i tada se navode primjeri iz nekih drugih dijelova svijeta, koje ionako ne možemo provjeriti. **U tim svim pričama glavni krivac je CO₂, koji već postaje temelj svih budućih poreza. Međutim nitko ne govori, a dobro je podsjetiti, da CO₂ u amosferi ima samo 0,065%.**

Ni tih 0,065% atmosferskog CO₂ je vrlo učinkovito u zagrijavanju kod kojeg se, rekao bih prema naslovima vijesti, već vodi prava utrka. Evo tih nekoliko naslova. Ja navijam za naše:

- „Hrvatska se zagrijava brže od ostatka svijeta“
- „Belgija se zagrijava brže od ostatka svijeta“
- „Temperature u Australiji rastu brže, nego u ostatku svijeta“
- „Globalno zagrijavanje je brže u Švicarskoj“
- „Rusija se zagrijava dvostruko brže od ostatka svijeta“
- „Posljednjih godina temperature u Italiji su rasle brže, nego u ostatku svijeta“
- „Arktik se zagrijava četiri puta brže od ostatka svijeta“
- „Europa se zagrijava dvosruko brže od ostatka svijeta, otkriva novo izvješće“

Sad mi već treba kalkulator da bih izračunao tko je brži od koga u zagrijavanju. **A najviše bih volio da mi netko pokaže, gdje je taj „ostatak svijeta“ u kojem očigledno „globalno zagrijavanje“ sporije, pa da se tamo preselim.** U međuvremenu kao navijač, nadam se da će Hrvatska pobijediti u ovom svjetskom natjecanju u najbržem zagrijavanju.

Ali uzalud je i to ako je suditi po sljedećem naslovu:

„Samo će biti gore. Uznemirujuće upozorenje. Era globalnog zatopljenja je završila. Stigla je era globalnog vrenja“. „Globalnog vrenja“?

Dečki stvarno znaju nasmijati čovjeka!

MALO PRAVE ZNANOSTI

Evo sad i malo prave znanosti.

Dr. John F. Clauser, dobitnik Nobelove nagrade za fiziku 2022. godine rekao je: „Ne postoji klimatska kriza, a opasna korupcija znanosti prijeti svjetskom gospodarstvu“.

Clauser je izabran za člana upravnog odbora *CO₂ Coalitiona* u Arlingtonu u Virginiji, organizaciji koja okuplja znanstvenike koji se protive muljaži o „klimatskim promjenama“, a koja u svom članstvu ima više od 120 znanstvenika i istraživača koji predstavljaju širok raspon disciplina. „Clauserove studije znanosti o klimi pružaju snažne dokaze da ne postoji klimatska kriza i da će povećanje koncentracije CO₂ biti od koristi svijetu“. Rekao je Dr. William Happer predsjednik odbora *CO₂ Coalition*.

Dr. Clauser dobio je Nobelovu nagradu, zajedno s još dvojicom kolega, za rad obavljen 1970-ih koji je pokazao da je, „kvantna isprepletenost“ omogućila česticama kao što su fotoni, učinkovitu interakciju na velikim udaljenostima, naizgled zahtijevajući komunikaciju veću od brzine svjetlosti.

Taj Clauser kritizirao je dodjelu Nobelove nagrade 2021. godine za rad u razvoju računalnih modela koji predviđaju globalno zagrijavanje. On je razvio klimatski model koji postojećim modelima dodaje novi značajan dominantan proces. Proces uključuje vidljivu svjetlost koju reflektiraju kumulusni oblaci koji prekrivaju u prosjeku polovicu Zemlje. Postojeći modeli uvelike podcjenjuju ovu povratnu spregu oblaka, koja pruža vrlo moćnu, dominantnu termostatsku kontrolu Zemljine atmosfere.

Gledano u vidljivom svjetlu iz svemira od strane Sunca, svijetli bijeli oblaci varijabilno prekrivaju od jedne trećine do dvije trećine Zemljine površine. Ovi oblaci, pak, reflektiraju oko 90% sunčeve svjetlosti koja pada na njih natrag u svemir. Sunčeva svjetlost koja dopire do površine Zemlje u području bez oblaka, od kojih su dvije trećine prekrivene oceanima, apsorbira se i isparava morsku vodu, stvarajući kumuluse. Ono stvara oblake sve većom brzinom kada je udio naoblake premalen, a temperatura je previsoka i obrnuto kada je udio naoblake prevelik. Rezultirajuća varijabilnost udjela naoblake kontrolirana povratnom spregom tada osigurava vrlo snažan termostat ulazne snage koji stabilizira unos topline zemljine površine i njezinu temperaturu.

Promjene u stopi prijenosa topline zračenjem (poznate kao prisilno zračenje) povezane sa promjenama u atmosferskom ugljičnom dioksidu gotovo su dva reda veličine manje od učinkovite stabilizacije ulazne snage koju osigurava termostat temeljen na oblaku. Ulogu ugljičnog dioksida može se stoga smatrati zanemarivom u usporedbi s time.

Clauser tvrdi da „klimatska opasnost“ koju su spominjali Klaus Schwab, John Kerry, Al Gore, Joe Biden i drugi jednostavno ne postoji, te da je cilj globalista depopulacija Zemlje i drastično smanjenje kvalitete života onih koji ostaju. „Po mom mišljenju, nema prave klimatske krize“, rekao je Clauser. „Međutim, postoji vrlo stvaran problem s pružanjem pristojnog životnog standarda“. **Svjetsku deklaraciju o klimi potpisali su stotine znanstvenika i stručnjaka iz cijelog svijeta (Clintel), a koja kaže da: „Ne postoji klimatska izvanredna situacija“.**

KLIMA I EPIDEMIJE

Pravo je pitanje što dijabolični transhumanistički umovi imaju u planu povezivanjem klime i epidemija. No, već su kao i uvijek, objavili svoje planove zamotane u celofan i s ponešto lažnih zaslađivača kako bi ljudi opet pristali na to da ih se porobi za njihovo dobro. Neki već znaju, a neki će teško povjerovati (ali tko je u ožujku 2021. mogao zamisliti da će se naći prisilno zaključan u stanovima?), ali sljedeća „pandemija“ bit će vezana uz „klimatske promjene“.

Novopredložene izmjene i dopune Međunarodnih zdravstvenih propisa (IHR) i Pandemijskog ugovora na kojem se, na sreću ne baš potpuno uspješno radi, uključuju ono što je poznato kao pristup „jednog zdravlja“. **Shema *One Health* će Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji dati apsolutnu ovlast za pokretanje „klimatskih mjera“ u trenutku kada njihovi „stručnjaci“ (nismo ih vidjeli, ali smo čuli glase da postoje) utvrde da je „globalno zagrijavanje“ prevelika prijetnja da bi ju se zanemarilo.**

Kroz namjerno nejasan i zbunjujući jezik, program *One Health* valja se iza brda. Sljedeće globalno „zaključavanje“ nadgledano od strane SZO-a, bit će puno gora karantena od one proglašene u vrijeme slavnog „covid“. Koji je ionako bio samo jedna faza u navikavanju na takve nove okolnosti. Kroz neobuzdanu autoritarnu tiraniju, SZO će prisiljavati ljude da ostanu unutra i „ostaju sigurni“ na neodređeno vrijeme. I ovog puta zbog općeg dobra, ali sad su ulozi povećani – više se ne radi o općem dobru ljudi nego čitavog planeta. Pa se ti sebičnjake usprotivi tome!

Uz pomoć umjetne inteligencije i uređaja poput „pametnih prstenova“ svevideće oko gledat će svakog u svakom trenutku. Niste stvarno mislili da AI-moždani usadci zapravo služe za „spašavanje života“ kako tvrdi Elon Musk?

Pandemijski sporazum SZO-a ni u kom slučaju nema se namjeru baviti samo pandemijama. Globalni koncept „Jedno zdravlje“ naglašava međuovisnost zdravlja ljudi i životinja i povezanost sa životnom okolinom. **Kroz ovu agendu SZO će imati ovlasti donositi odluke o pitanjima koja se odnose na okoliš (uključujući emisije stakleničkih plinova, zagađenje i krčenje šuma), zdravlje životinja (npr. stoke) i zdravlja ljudi (uključujući cijepljenje i kretanje stanovništva).** S ovim proširenim ovlastima SZO bi mogla proglasiti klimatsku ili ekološku izvanrednu situaciju i uvesti mjere izolacije.

A ako može, onda će to i napraviti. Izgovor za tu tiraniju je da se to mora dogoditi kako bi se pružio „tračak nade za rješavanje naših globalnih izazova“. Drugim riječima, planeta će umrijeti, rečeno nam je, osim ako svi ljudi (osim „elite“, naravno) ne budu zaključani i podvrgnuti genocidu. Kako bi odgovorili na četrnaest „globalnih izazova“ koje je SZO identificirala – a koji uključuju hranu, vodu, sigurnost, zdravlje tla i „komparativnu biologiju“ – vlasti moraju preuzeti kontrolu nad svime, uključujući ne samo ljude, već i životinje, biljke, vodene tokove i cijeli ekosistem.

Nadam se da ljudima zbog globalnog zatopljenja njuh za prevaru nije previše atrofirao.

Autor dijela teksta Krešimir Mišak

Profesor Seok Soon Park: Klimatski modeli su strojevi za širenje straha

Tijekom predavanja u Oslu 30. lipnja 2026., profesor Seok Soon Park, vodeći južnokorejski znanstvenik za okoliš i veleposlanik Clintela za Južnu Koreju, predstavio je sveobuhvatnu kritiku klimatskih modela koje koristi IPCC. Oslanjajući se na desetljeća iskustva u modeliranju okoliša, tvrdio je da ti modeli imaju temeljna znanstvena ograničenja i funkcioniraju više kao "strojevi za širenje straha" nego pouzdani alati za predviđanje buduće klime.

Professor Seok Soon Park and Dr. John Clauser, the Nobel Prize laureate in Physics, at the EIKE Conference in Halle, Germany on June 27, 2026. Both are [Clintel Ambassadors](#).

Professor Seok Soon Park Ph.D.

Date: 22 juli 2026

U ovom predavanju profesor Seok Soon Park predstavio je kritičku analizu strukture i ograničenja klimatskih modela koje koristi Međuvladin panel o klimatskim promjenama (IPCC) iz perspektive stručnjaka za modeliranje okoliša. U sažetku predavanja koji je unaprijed podijeljen, svoju je istraživačku pozadinu predstavio na sljedeći način:

„Od svojih studentskih dana u diplomskom studiju, počevši od 1980-ih, posvetio sam svoju akademsku karijeru razvoju računalnih modela za kvantificiranje složenih prirodnih pojava. Moja istraživanja obuhvaćala su diferencijalne jednadžbe, numeričku analizu, računalno programiranje, grafičku vizualizaciju, te umjeravanje i verifikaciju modela okoliša pomoću opažajnih podataka. Također sam se specijalizirao za ekološku informatiku i neparametrijske statističke metode koje uzimaju u obzir sezonalnost, nestacionarnost i dugoročne trendove. Primjenjujući ove modele, nastojao sam predvidjeti učinke ljudskih aktivnosti na sustave okoliša, te razviti znanstveno utemeljene strategije za rješavanje problema okoliša.”

Profesor Park započeo je svoje predavanje tvrdeći da su klimatski modeli postali temeljna osnova današnje naracije o klimatskoj apokalipsi. Istaknuo je da se javna upozorenja o nadolazećoj klimatskoj katastrofi više oslanjaju na simulacije proizvedene klimatskim modelima, nego na izravne dokaze iz opažanja. Prema njemu, aktualni klimatski modeli imaju temeljna ograničenja koja ih čine nepogodnima kao pouzdane znanstvene alate. Stoga ih opisuju kao „strojeve za zastrašivanje“.

Predavanje je bilo organizirano u pet dijelova: (1) zašto je IPCC počeo se oslanjati na klimatske modele (2) načela koja leže u osnovi izgradnje klimatskih modela (3) temeljne slabosti klimatskih modela (4) primjena klimatskih modela na koncept Zemljine energetske neravnoteže i (5) njegovi stavovi o aktualnoj klimatskoj politici.

Politički ciljevi

Profesor Park započeo je pregledom osnivanja IPCC-a i ranih tvrdnji o globalnom zatopljenju koje je iznio Program Ujedinjenih naroda za okoliš (UNEP). Prezentirao je dokumentarne dokaze koji ukazuju na to da je UNEP već 1989. — prije objave Prvog procjenskog izvještaja (FAR) IPCC-a — iskazao uvjerenje da je globalno zatopljenje uzrokovano ljudskim aktivnostima i da je to početak nadolazeće globalne katastrofe.

Nasuprot tome, Prvo izvješće IPCC-a, objavljeno 1990., citiralo je klimatsku povijest koju je razvio Hubert Lamb, priznajući i srednjovjekovno toplo razdoblje i malo ledeno doba, dok je pritom zaključilo da je i dalje ostalo neizvjesno može li se zabilježeno zagrijavanje pripisati ljudskim aktivnostima. Ipak je, unatoč tome, Ujedinjeni narodi 1992. donio Okvirnu konvenciju Ujedinjenih naroda o promjeni klime (UNFCCC), a 1997. Protokol iz Kyota. Profesor Park tvrdio je da bi, kada bi se zaključci iz AR1 prihvaćali dosljedno, bilo teško opravdati donošenje tih međunarodnih sporazuma. Istaknuo je da je to označilo trenutak u kojem je znanost o klimi počela biti podređivana političkim ciljevima.

Hokejaški štap

Profesor Park naveo je dobro poznati graf “Hockey Stick” koji je izradio Michael Mann kao reprezentativan primjer. Tvrdio je da su Mannovi radovi, objavljeni 1998. i 1999., učinkovito uklonili Srednjovjekovno toplo razdoblje i Malo ledeno doba iz povijesnog zapisa temperatura, te da su prikazali recentno zagrijavanje prvenstveno kao rezultat ljudske aktivnosti. Nadalje je održavao da je Treće procjensko izvješće (TAR) IPCC-a odustalo od klimatske povijesti koju je razvio ugledni klimatolog Hubert Lamb, te je umjesto toga prihvatilo Mannovu rekonstrukciju “Hockey Stick”.

Profesor Park zatim je tvrdio da su dva razvoja predstavljala veliki izazov za IPCC: takozvani Global Warming Hiatus, općeprihvaćen kao razdoblje koje je trajalo od 1998. do 2015., i afera Climategate iz 2009. Prema njegovim riječima, ti su događaji potaknuli IPCC da se sve više oslanja na klimatske modele, umjesto na opservacijske dokaze, prebacujući naglasak na projiciranje budućih klimatskih katastrofa kroz numeričke simulacije.

RCP8.5

Nadalje je objasnio da je izlaz klimatskih modela na temelju scenarija RCP8.5 postao glavna znanstvena osnova za Peto procjenjivačko izvješće IPCC-a (AR5). Također je tvrdio da je Pariški sporazum, usvojen 2015., u velikoj mjeri utemeljen na tim projekcijama modela. Prema njegovu mišljenju, politike ugljične neutralnosti koje trenutačno provode mnoge zemlje, također se temelje na tim klimatskim modelima i na cilju ograničavanja porasta globalne prosječne temperature od razdoblja prije industrijske ere na 1,5°C. Međutim, istaknuo je da je sam TAR (2001) već priznao inherentna ograničenja točnog predviđanja dugoročnih klimatskih promjena pomoću numeričkih modela.

Profesor Park zatim je opisao osnovnu strukturu klimatskih modela. Klimatski modeli temelje se na energetsom proračunu Zemlje, uravnotežujući dolazno solarno zračenje i odlaznu energiju, pri čemu se matematički prikazuju interakcije između atmosfere, oceana, kriorosfere i kopnene površine. U matematičke formulacije uključeni su i atmosferska cirkulacija, hidrologijski ciklus, kemijske reakcije, morske struje, promjene snijega i leda, vegetacija, te površinski albedo. Prema knjizi profesora Stevea Koonina “Unsettled” (2021.), atmosfera je

podijeljena na približno milijun računalnih mrežnih ćelija, a oceani na otprilike sto milijuna ćelija, pri čemu se za svaku mrežnu ćeliju pretpostavlja da ima ujednačena fizička svojstva.

Oblaci

Iz perspektive stručnjaka za modeliranje, profesor Park tvrdio je da ti klimatski modeli sadrže brojne temeljne nedostatke koji im onemogućuju da služe kao pouzdani znanstveni alati za predviđanje. Kao najznačajniji nedostatak naveo je neadekvatno tretiranje oblaka. Trenutačni klimatski modeli u pravilu koriste horizontalne rezolucije mreže od približno 100 do 250 kilometara, dok su većina oblaka mnogo manji od jedne ćelije mreže. Nadalje, različita svojstva oblaka s visinom i njihova uloga u reflektiranju dolaznog sunčevog zračenja ne mogu se prikazati na odgovarajući način. Zaključio je da se, ukoliko se oblaci ne mogu točno modelirati, ni rekonstrukcija prošle klime, ni predviđanje buduće klime ne mogu smatrati pouzdanima.

Profesor Park nadalje je tvrdio da je specificiranje početnih i graničnih uvjeta, zajedno s umjeravanjem i verifikacijom klimatskih modela, u praksi nemoguće. Istaknuo je da se projekcije klimatskog modela prikazane u AR5 znatno razlikuju od opservacijskih zapisa, te da se projekcije koje proizvode različiti modeli razlikuju i do tri do četiri puta. Dodao je da se ti nedostaci opsežno raspravljaju u knjizi profesora Stevea Koonina "Unsettled", te da je nobelovac, fizičar John Clauser, također više puta kritizirao temeljne nedostatke suvremenih klimatskih modela. Profesor Park također je spomenuo nekoliko nedavnih dostignuća.

Naglasio je da je Jim Skea, sadašnji predsjedavajući IPCC-a, upozorio na prekomjerno tumačenje cilja sporazuma iz Pariza od 1,5 °C, te je objavio u svibnju da se scenarij RCP8,5 više neće koristiti u pripremi Sedmog procjenjivačkog izvještaja IPCC-a (AR7). Osim toga, osvrnuo se na izjave Jonathana Cohlera, koji je na konferenciji Heartland Institute održanoj u Washingtonu, D.C., u travnju 2026. tvrdio da je sam pojam globalne prosječne temperature znanstveno upitan. Prema Cohleru, prosječna temperatura ima strogo fizičko značenje samo za sustave u stanju termodinamičke ravnoteže. Budući da je Zemljin klimatski sustav inherentno sustav izvan ravnoteže, on je tvrdio da se globalna prosječna temperatura ne bi trebala smatrati znanstveno valjanim fizičkim mjerilom.

Manipulacija podacima

Profesor Park objasnio je da se, počevši od Petog procjenjivačkog izvještaja (AR5), IPCC sve više naglašavao pojam neuravnoteženosti Zemljine energije (EEI) kao dopunu uobičajenom mjerilu globalne prosječne temperature. Međutim, ustvrdio je da je i usporedba simulacija klimatskih modela s opažanjima sa satelita NASA-e CERES (Clouds and the Earth's Radiant Energy System) u Šestom procjenjivačkom izvještaju (AR6) također problematična.

Profesor Park se pozvao na tvrdnju koju su 2024. iznijeli Ned Nikolov i Karl Zeller, da je tijekom obrade CERES podataka opservacijski skup podataka bio pomnožen s -1 kako bi se olakšala usporedba s rezultatima modela, čime se preokrenuo njegov trend. Prema dr. Nikolovu, autori AR6 poglavlja 7 (WG1) priznali su da je CERES podatke doista trebalo pomnožiti s -1, ali nisu mogli navesti znanstveno uvjerljivo obrazloženje za takav postupak. Tvrdio je da to predstavlja manipulaciju podacima, te je prikazao odgovarajuću figuru iz AR6, zadržavajući stav da ona pokazuje znatno odstupanje između opservacijskih podataka i simulacija klimatskog modela.

Profesor Park je dodatno tvrdio da CERES opažanja pokazuju da je nedavno zatopljenje usko povezano s promjenama albeda Zemlje, dok klimatski modeli pokušavaju objasniti taj fenomen prvenstveno povećanjem stakleničkih plinova. Po njegovu mišljenju, ta temeljna razlika neizbježno dovodi do odstupanja između opažanja i projekcija modela. Također je raspravio kritiku dr. Johna Clausera u vezi s velikim neizvjesnostima uključenima u izračun energetskog proračuna Zemlje, te je iznio dodatne zabrinutosti glede tumačenja klimatske povijesti prikazane u AR6.

Vodena para

U svojim završnim napomenama profesor Park je utvrdio da je više od 90 posto atmosferskog stakleničkog učinka pripisivo vodenoj pari, te da sadašnje povećanje atmosferskog ugljičnog dioksida ima samo ograničen utjecaj na ukupni staklenički učinak. Nadalje je održavao da oblaci, a ne ugljični dioksid, imaju dominantnu ulogu u reguliranju temperature Zemlje i zaključio da ta tvrdnja poduprta i klimatskom poviješću i brojnim dokazima.

Profesor Park je također primijetio da, unatoč godišnjim konferencijama stranaka (COP) održanim u okviru Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime (UNFCCC) od 1992. godine i provedbi sve strožih politika za klimu, koncentracije atmosferskog ugljičnog dioksida nastavile su rasti. Tvrdio je da nepostojanje bilo kakvog mjerljivog smanjenja tijekom globalnih COVID-19 blokada u 2020. pokazuje da čovječanstvo ne može znatno kontrolirati koncentracije atmosferskog ugljičnog dioksida. Nadalje je istaknuo da porast atmosferskog ugljičnog dioksida donosi značajne koristi i za ljudsko društvo i za kopnenu vegetaciju.

Naposljetku, profesor Park izrazio je slaganje s gledištima Børna Lomborga (Danska) i Alice Weidel (političarka AfD-a, Njemačka), tvrdeći da su Ujedinjeni narodi vodili u osnovi pogrešan kurs u politici klime. Također je napomenuo da je američka administracija Donalda Trumpa povukla 66 međunarodnih organizacija, ostavivši Ujedinjene narode u ozbiljnoj financijskoj krizi. Predavanje je zaključio kratkim pregledom vlastite karijere u modeliranju okoliša i ponovnim isticanjem perspektive iz koje je procjenjivao klimatske modele IPCC-a.

Ovo je sažet članak o izlaganju koje je profesor Seok Soon Park nedavno održao u Norveškoj.

VOLIMO EKOLOGIJU, ALI BOLJA SU UMJETNA STABLA

Objava na Facebook stranici *Gradskog zelenila Vinkovci* baš je dobro, fraktalno pokazala bit zamišljenog transhumanističkog svijeta. On bi trebao predstavljati mrtvu kopiju života, ništa drugo.

„U svijetu u kojem se sve više ljudi okreće umjetnom, stabla od reciklirane plastike i metala su neizbježan trend koji će zamijeniti prirodna stabla. S prirodnim stablima uvijek postoje problemi kao što su otpadanje lišća, zagađenje tla, štetnici, bolesti i troškovi održavanja. S druge strane, umjetna stabla su bez navedenih problema. Ne morate ih zalijevati, ne trebate se brinuti o bolestima i štetnicima, neće otpadati lišće, a kada dođe vrijeme za čišćenje, lako se brišu čak i najobičnijom pamučnom tkaninom. Također umjetna stabla su uvijek lijepa, bez obzira na vrijeme i doba godine.

Uz to reciklirana plastika i metal su izdržljivi materijali, što znači da će stabla biti dugotrajna i da će trajati mnogo dulje od prirodnih stabala koja mogu izgubiti svoju ljepotu i funkciju s vremenom. Nadalje postavljanjem umjetnih stabala u gradove može se riješiti problem smanjenja zelenih površina u urbanoj sredini. Umjetna stabla mogu se postaviti gotovo svugdje, čime se otvaraju nove mogućnosti za stvaranje zelenih površina. Također upotreba recikliranih materijala za izradu stabala pomaže u održavanju održivosti i štiti prirodu.

Ukratko umjetna stabla su praktičnija, dugotrajnija, ljepša i ekološki prihvatljivija opcija od prirodnih stabala. Kada se uzmu u obzir svi navedeni čimbenici, jasno je da umjetna stabla predstavljaju bolju alternativu prirodnim stablima, te bi trebala koristiti kao prva opcija za uređenje urbanih sredina.

Htjeli bi naglasiti i pohvaliti se da je grad Vinkovci, jedan od prvih gradova u RH koji je uveo metalna stabla i to u Lapovačkoj ulici“

Bravo za *Gradsko zelenilo* grada Vinkovci !?

Po starom običaju, htio bih zlobno komentirati ovu vijest, ali jednostavno sam zanijemio.

No, ako se ukine atmosferski CO₂, jedina stabla (bez kisika i pa ljudi) koja će uopće moći postojati, bit će predivna metalna stabla. Uvijek zelena, uvijek lijepa. Ne zagađuju tlo (malo korozije nikoga nije ubilo), ne otpada lišće. Lako se brišu krpom. I traju dulje od prirodnih koja s vremenom gube ljepotu (?)

Ali kraj odlomka je zaslužio najveći biser: „Upotreba recikliranih materijala za izradu pomaže u održavanju održivosti i štiti prirodu“

Jesam li već spominjao da je inverzija potpis transhumanizma?

PROČITAH OVO VINKOVAČKO ČUDO I JOŠ NE MOGU VJEROVATI!?

Pripremio i preveo: Gerber Zorislav